

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Budapest milliós lakossága 200 marhát sem fogyaszt hetenként

Forrás:

Az Est

Bm

1924. 7. 31.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olda,

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1924"

Személy

Budapest milliós lakossága 2000 marhát sem fogyaszt hetenként

Az élőállatainak esnek, a hús mégsem lesz olcsóbb. Erősen drágul a zsir. A húsiparosok is tönkremennek

— Az Est tudósítójától —

A hatalmas vaskampókou egy-két hasított sertés, néhány tábla szalonna, pár darab marha- és borjúhús jelzi a budapesti vásárcsarnokokban, hogy a hentesek és mészárosok egyelőre még tovább üzik mesterségüket. A bódék előtt elhaladó vásárló azonban szinte elborzadva olvassa, hogy a marhahús 36—44.000, a borjúhús 40—52.000, a disznóhús 40—48.000 korona. Aki pedig a marha-, borjú- vagy sertéshús áráról elszédülve, a baromfi piacon keres vigasztalást, az ugyan jó helyre fordult! Tiszított kövér hizott lúd vagy kacsa 45—50.000, tyúk 40—46.000, csirke 40.000 korona. **Kilónként!** Nehogy valaki abba a tévedésbe essék, hogy 50.000 koronáért egy egész libát kap. Jó kihizott nagyobbfajú liba ára ma több százezer koronába kerül.

Ezek a magas árak nem egészen újkeletűek: nagy általánosságban már mintegy két-három hónap óta vannak érvényben. Ezt nemcsak azért érdemes leszögezni, mert a mai viszonyok között még annak is örvendeni kell, ha ilyen nagy idő alatt nem emelkednek az árak, hanem azért is, mert a hivatalos jelentésekből arról értesülünk, hogy az utóbbi időben meglehetősen lanyha irányzat uralkodik az élőállatvásárokon. Alljon itt íme egy kis kimutatás:

	Felhajtott vágómarha	Árcsökkenés, K
Július 28.	527 darab	200—300
Július 25.	1199 darab	1000—1500
Július 22.	611 darab	300—500

A vásárpénztári jelentésekből két tanulságot vonhatunk le. Először is arról értesülünk, hogy az utóbbi hetekben úgyszólván teljesen elmaradtak a külföldi vásárlók, ami annak tulajdonítható, hogy a magyar állatok ára nem bírja felvenni a versenyt most már a külföldi hússal. A második tanulság pedig az, hogy

az élőmarha ára a legutóbbi két hét leforgása alatt átlagosan 2000 koronával lett olcsóbb kilónként.

Méltán kérdezheti tehát a pesti fogyasztó, hogy ez a már jelentékeny árcsökkenés miért nem jelentkezik a csarnoki mészárosoknál is? Egyszerű a felelet. Működésbe lép a drágaság kerekének egyik leghatalmasabb lendítője: a hatóság és azt az árat, amit a kínálat és a kereslet törvénye egy időre lejjebb szorít a hatóság különféle »bölcs« intézkedésekkel szépen visszatolja.

Emellett abban a nagy drágaságban, amely a budapesti élelmiszerpiacon uralkodik, a közönség tartózkodását legérzékenyebben a húspiacon snylik meg a hentesek

és a mészárosok. Kimutattuk legutóbb, hogy a főváros lakosságának húsfogyasztása a két év előtti elfogyasztott mennyiségnek egy-negyedére esökkent. Olyan horribilis költségek és terhek sújtják, kezdve a vasúti tarifától a különböző adókon, házbéren és egyéb hátsági illetékeken keresztül a mészárosok és hentesek által forgalomba hozott húst, hogy ebben a megdöbbentően leredukálódott fogyasztásban a hentesek és a mészárosok rezsiköltségeiket abba a néhány kiló húsbá kénytelenek belkalkulálni, amit napról-napra el tudnak adni.

A hússal kapcsolatban nagy általánosságban, mint jeleztük, nincsen számottevően nagyobb változás a leg-

utóbbi hetek áraihoz viszonyítva csupán a sertészsir az, amely az utóbbi napokban ismét emelkedni kezdett. E hét folyamán

a sertészsir ára 35.000, a háj pedig 38.000 koronára drágult meg, ami a múlt heti árakhoz viszonyítva több mint 10 százalékos áremelkedést jelent.

Ha pedig ennek az újabb drágulásnak okaik keressük, azt fogjuk hallani, hogy a takarmánycikkek nagymértetű drágulása van benátással ennek az elsőrendű közszükségleti cikknek áralakulására. A hízaló ugyanis kénytelen drágábban eladni sertését, mert hiszen drágábban kell bevásárolnia neki is az erős mértékben megdrágult tengerit.

Nincs talán még egy kereskedő, aki annyi panasszal lenne tele, mint a mészáros vagy a hentes. Nyilatkozataik szerint egyre több üzlettulajdonos jut abba a helyzetbe, hogy üzletét be kell zárnia. Bizony most megfordított a helyzet. Télen alig 700—800 darab volt a heti felhajtás, míg ma átlag kétezer darabos felhozatal mellett »a fókák eszik meg az esz kimókát«, mert sajnos, ma az a helyzet, hogy Budapest milliós lakossága heti kétezer marhát sem képes elfogyasztani. Noha takarmányra és tengerire nincs szüksége,

drága a hal is.

A hal sohasem volt nálunk nagyobb mennyiségben forgalomban, most azonban ez az üzletág teljesen stagnál. Az itteni árak is megfizethetetlenül magasak és így halat inkább csak a jobb éttermek számára vásárolnak.

A legdrágább a kecsge és a fogas, amelynek kilója 90.000—100.000 koronába kerül.

Ugyanennyiért mérik a vágott harcsát, míg a süllő ára 60—70.000 korona között mozog. Az élő ponty kilóját 65—70.000 koronáért mérik, jegelve valamivel olcsóbb. A legolcsóbb azonban a csuka, amely 15—20.000 koronába kerül.